

نگاهی به مسابقه هماهنگ:

«سرود» مجالی برای بازگشت «نوجوان»

است. در واقع مجموع این موارد نشان می‌دهد که تیم «هماهنگ» قبل از شروع ساخت برنامه‌ای که مختص نوجوانان است، کاملاً به بررسی روانشناسی نوجوان پرداخته‌اند و شیوه رفتار با او را تحقیق کرده‌اند. در شرایطی که خلا کار رسانه‌ای در حوزه نوجوان کاملاً احساس می‌شود، این توجه، موشکافی و روانشناسی رفتار درست و استاندارد با نوجوان نکته بسیار ارزشمندی است.

تبعیض جنسیتی مجال ندارد

از دیگر نقاط قوت «هماهنگ»، عدم تبعیض میان گروه‌های شرکت‌کننده و یکسان بودن میزان فرصت‌های گروه سرود دختران و پسران است. برای نمونه یکی از اجراهای به یادماندنی برنامه، اجرای کرال گروه سرود دختران کرمان بود که تماشاگران را شگفت زده کرد.

در واقع همه چیز حاکی از این است که «هماهنگ» برنامه شریف و عادلانه است. چرا که از همان ابتدا در میان این همه سوژه‌های متداول، این جسارت را به خرج می‌دهد و سوژه‌ای را برمی‌گزیند که خیلی وقت است خواهانی ندارد و گروهی از مخاطبان را محوریت خود قرار می‌دهد که آن هم دیرزمانی است در رسانه پذیرایی ندارد. این عدالت در بخش اول یا کاروانالی برنامه کاملاً غیرقابل انکار می‌شود. همان‌طور که در این بخش مشاهده می‌شود سختی و مشقت‌های چرخیدن به دور کشور را به جان می‌خورد تا در هیچ گوشه‌ای از خاک، گروهی جا نماند. امید است که این قدم محکم و فکری شده‌ای که سازندگان «هماهنگ» برداشته‌اند، دنباله‌رو داشته باشد.

از بخش استودیویی به نمایش درمی‌آید. اما شاید یکی از دلایل ارتباط خوب مخاطب با آن، به اشتراک گذاشتن و نشان دادن همین بخش باشد. مخاطب با تماشای این اتفاقات، متوجه عدالت‌محوری برنامه می‌شود، حس حمایت و همدلی گروه سازنده «هماهنگ» را دریافت می‌کند و از آن به بعد برنامه را از آن خود می‌داند. همین امر ارتباط دوطرفه مخاطب و «هماهنگ» را شکل می‌دهد.

برنامه‌ای تخصص محور

با نگاهی اجمالی به بخش‌های ابتدایی «هماهنگ»، کاملاً پیداست که برنامه‌ای هدفمند است و صرفاً برای سرگرم کردن مخاطب تولید نشده، کمی که بیشتر آن را دنبال می‌کنی و بخش‌های بعدی آن را به تماشا می‌نشینی کاملاً به این واقف می‌شوی که سازندگان آن برای این هدفمندی، پیش‌زمینه محکم و درستی داشته‌اند.

در بخش ابتدایی یا کاروانالی برنامه، هیئت انتخاب جداگانه‌ای حضور دارند که تخصص هر کدام از اعضای این هیئت، کاملاً در راستای انتخاب این گروه‌ها است. ترکیب درستی که بعد از اتمام کار خود و تمام شدن مرحله، ادامه ماجرا را به گروه داوران در مرحله استودیویی می‌سپارند. این شیوه یعنی تفاوت هیئت انتخاب و گروه داوران در یک برنامه استعدادیابی خصوصاً در حوزه نوجوان، استانداردترین و درست‌ترین شیوه چینش تیم داوران است.

در طول مرحله استودیویی نیز نوع مسابقات و شیوه رای‌گیری نو و متفاوت برنامه، نشان‌دهنده پیش‌زمینه درست و حساب‌شده آن

سرود و نوجوان دو مقوله‌ای که سال‌هاست در رسانه مورد کم‌لطفی و بی‌مهری قرار گرفته‌اند و «هماهنگ» توانست بعد از سال‌ها این طلسم فراموشی را بشکند و برنامه‌ای مختص نوجوان، رده سنی‌ای که معمولاً در بین مخاطبان گم شده و محروم مانده، ارائه دهد. جالب این است که محوریت خود را نیز سوژه‌ای قرار می‌دهد که در میان دیگر قالب‌های هنری کاملاً بی‌رنگ شده است. «هماهنگ» از همان ابتدای امر ساختار شکنی کرده و با تقسیم‌بندی برنامه به دو بخش کاروانالی و استودیویی، تفاوت خود را از دیگر برنامه‌های استعدادیابی نشان می‌دهد. هیئت داوران آن به جای این که در یک استودیو ساکن شوند و با یک فراخوان، علاقه‌مندان به شرکت در برنامه را پذیرا شوند، سختی و مشقت طی کردن ۱۴ هزار کیلومتر را به جان می‌خرند تا مبادا گروهی نوجوان در خطه‌ای از این خاک، شرایط آمدن به پایتخت را نداشته باشند و این فرصت را از دست بدهند. این عدالت‌پیشگی آنقدر ارزشمند است که اگر مخاطب گاهی در برخی قسمت‌ها ناهماهنگی‌هایی می‌بیند که البته در این شیوه از برنامه‌سازی دور از ذهن نیست، آن را می‌پذیرد.

در مرحله ابتدایی و بخش کاروانالی برنامه، هیئت داوران در طی این سفر زمینی ۱۴ هزار کیلومتری ۶۰۰ گروه سرود را در نقاط مختلف کشور ارزیابی کرده و در نهایت از بین آن‌ها ۳۶ گروه را برای مرحله بعد که همان بخش استودیویی برنامه است، برمی‌گزینند. ممکن است به ذهنمان خطور کند که «هماهنگ» می‌توانست این مرحله را اصلاً نشان ندهد و برنامه اصلی بعد از گزینش گروه‌های نهایی و

در بخش ابتدایی یا کاروانالی برنامه، هیئت انتخاب جداگانه‌ای حضور دارند که تخصص هر کدام از اعضای این هیئت، کاملاً در راستای انتخاب این گروه‌ها است. ترکیب درستی که بعد از اتمام کار خود و تمام شدن مرحله، ادامه ماجرا را به گروه داوران در مرحله استودیویی می‌سپارند